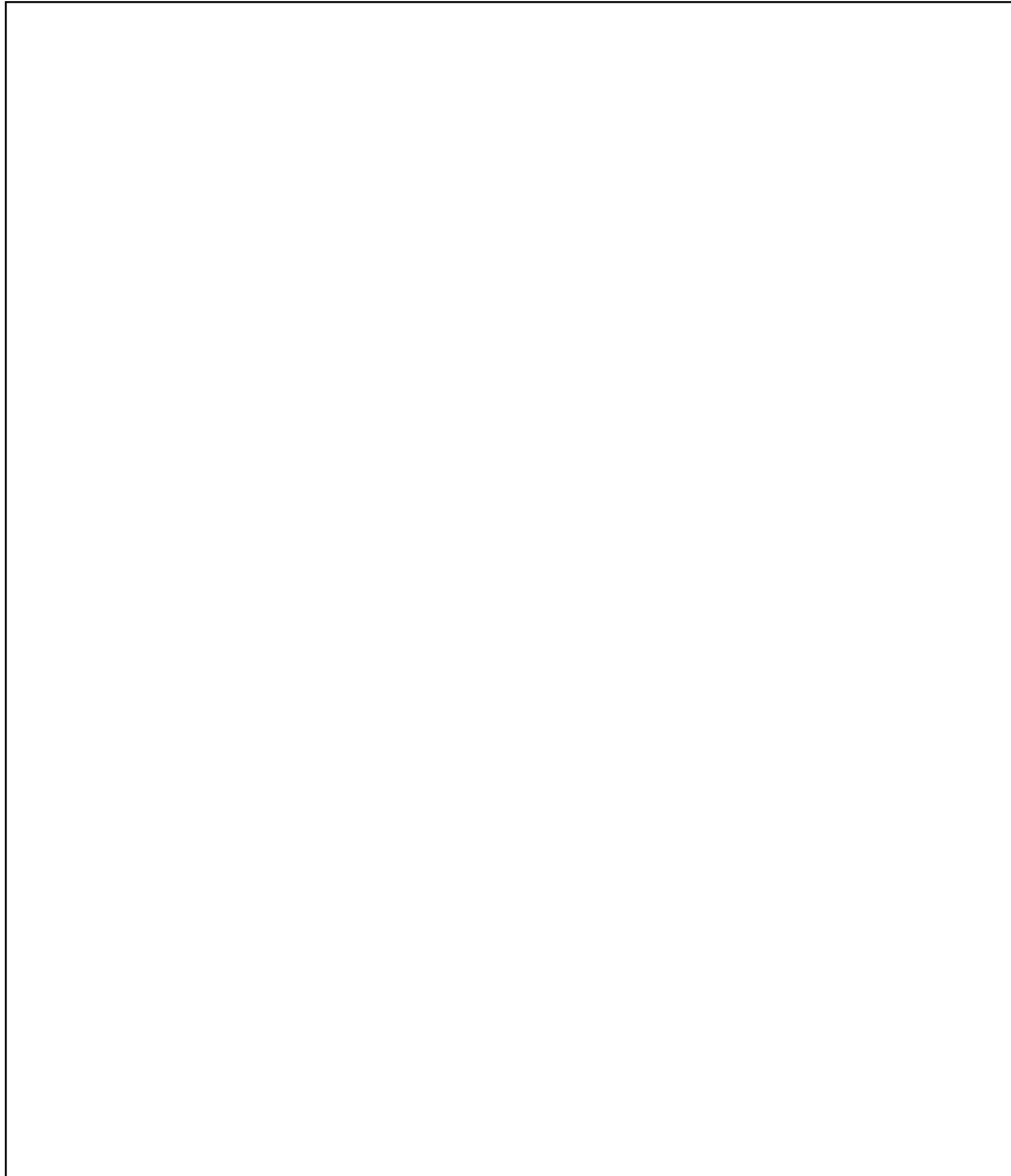


()

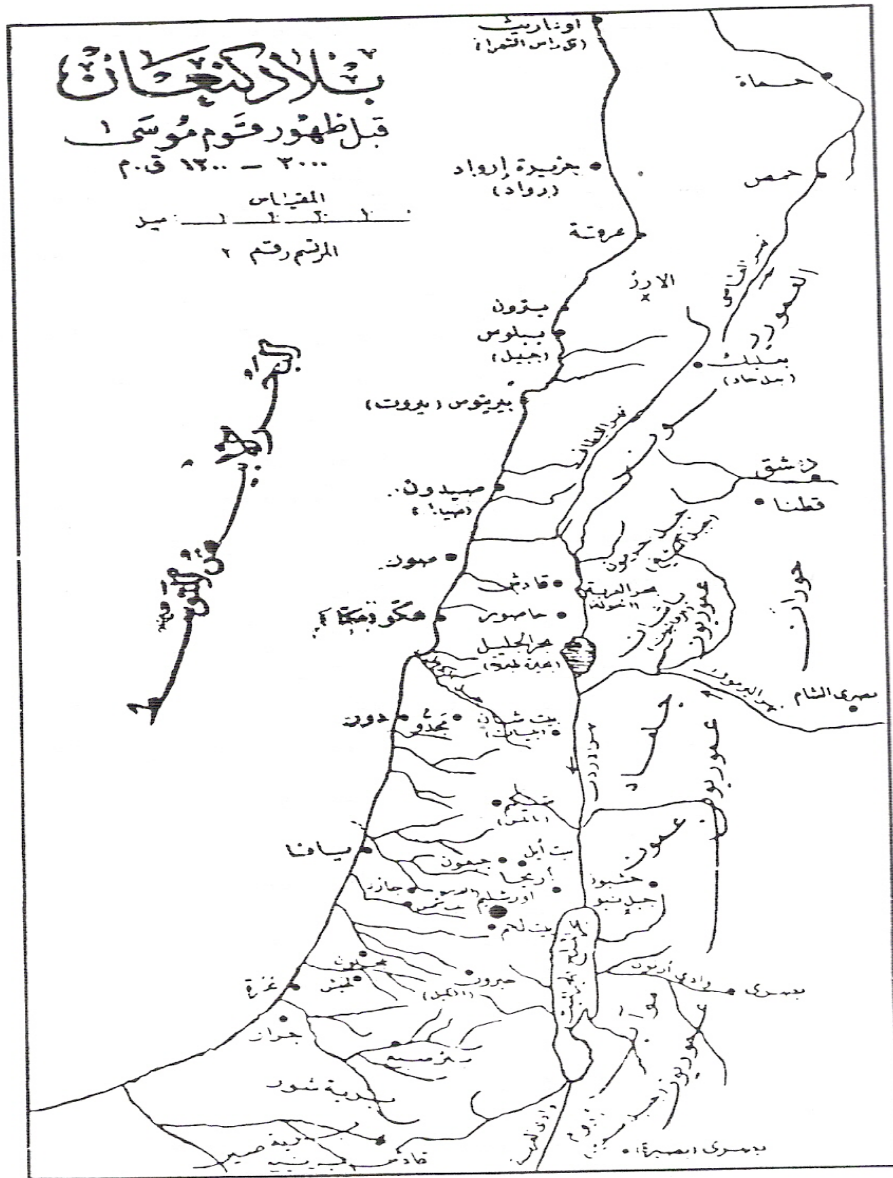
(1)



(2)



(3)

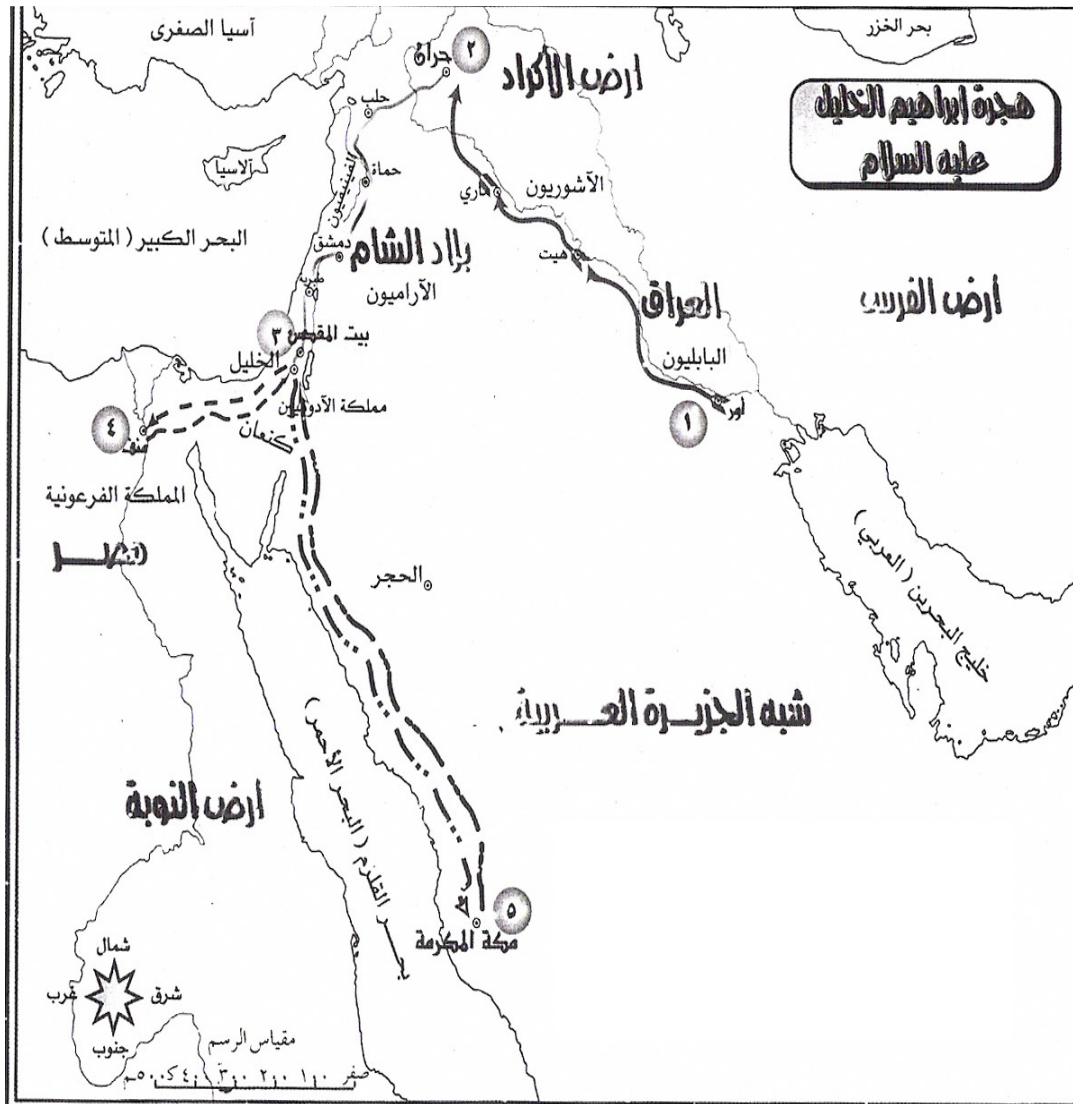


(1981- 1401) :

27: :

(4)

العراق



(2003- 1424)

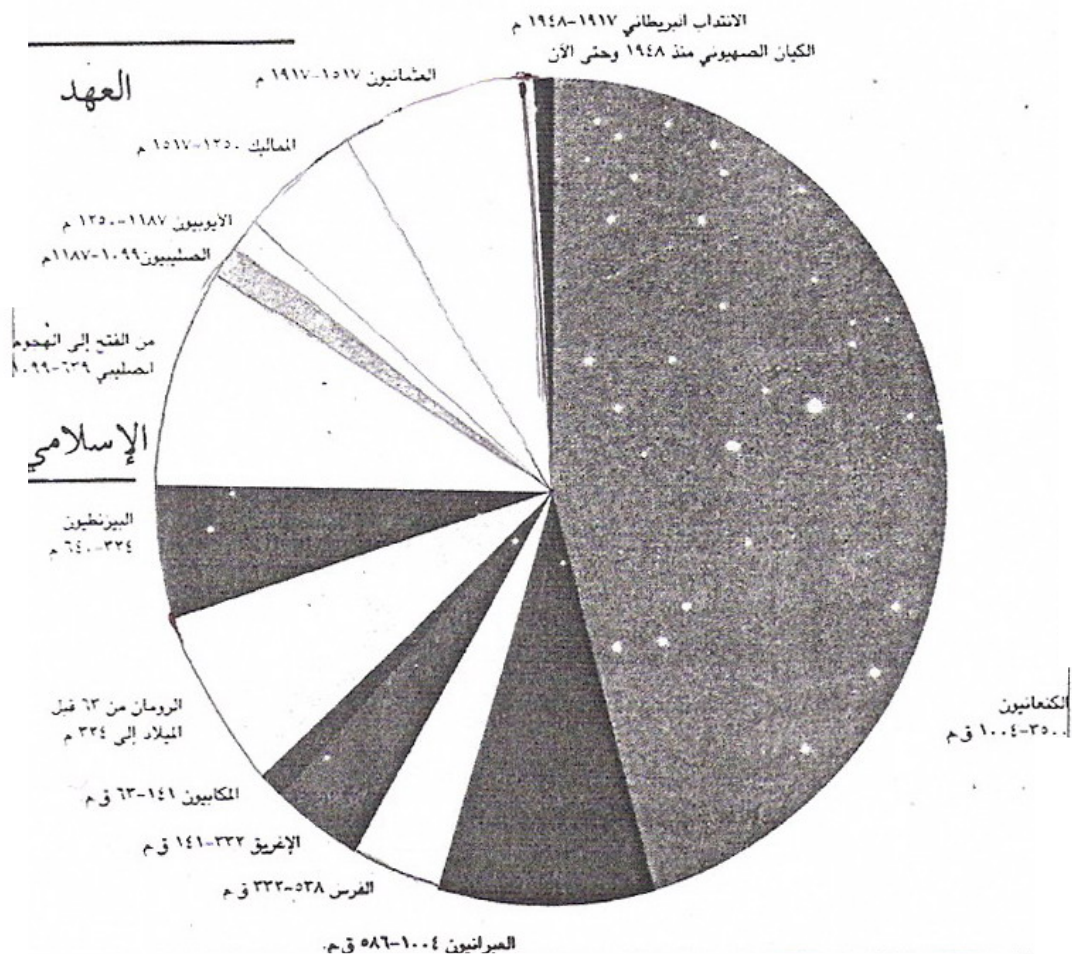
:

.105 :

(5)



(6)



(2003- 1424)

:

123 :

(7)

عبور بني إسرائيل لأرض كنعان العربية

قال تعالى ﴿ وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يُقَوْمِ ادْكُرُوا لِعِمَّةِ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَعَلَ فِيكُمْ أَنْبِيَاءَ وَجَعَلَكُمْ مُلُوكًا وَءَاتَاكُمْ مَا أَنْتُمْ بِتُؤْتُونَ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿١٥٦﴾ يَقَوْمِ ادْخُلُوا الْأَرْضَ الْمَقْدَسَةَ الَّتِي كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَرْتُدُّوا عَن آذَانِكُمْ فَتَقْبَلُوا عَذَابَ حَسِيرٍ ﴿١٥٧﴾ قَالُوا يَا مُوسَى إِنَّا فِيهَا قَوْمٌ جَبَّارِينَ وَإِنَّا لَن لَدَّ خُلُفًا حَتَّى يَخْرُجُوا مِنهَا فَإِن يَخْرُجُوا مِنهَا فَإِنَّا دَاخِلُونَ ﴿١٥٨﴾ قَالَ رَجُلَانِ مِنَ الَّذِينَ يَخْفَوْنَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمَا ادْخُلُوا عَلَيْهِمُ الْبَابَ فَإِذَا دَخَلْتُمُوهُ فَالِقَاتِمْ عَدِيبُونَ وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٥٩﴾ قَالُوا يَا مُوسَى إِنَّا لَن لَدَّ خُلُفًا أَبَدًا مَا دَامُوا فِيهَا فَأَذْهَبَ أَنْتَ وَرَبُّكَ فَفَقَسَلَا إِنَّا هُنَا قَاعِدُونَ ﴿١٦٠﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي لَا أَمْلِكُ إِلَّا نَفْسِي وَأَخِي فَافْرُقْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿١٦١﴾ قَالَ فَإِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ أَرْبَعِينَ سَنَةً يَكْفِئُونَ فِي الْأَرْضِ فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿١٦٢﴾ المائدة

المنطقة التي تجمع فيها بنو إسرائيل قبل عبورهم صوب أراضي كنعان العربية

(2003- 1424)

:

153 :

(8)

الكليلة



.36 : : (2005- 1425).

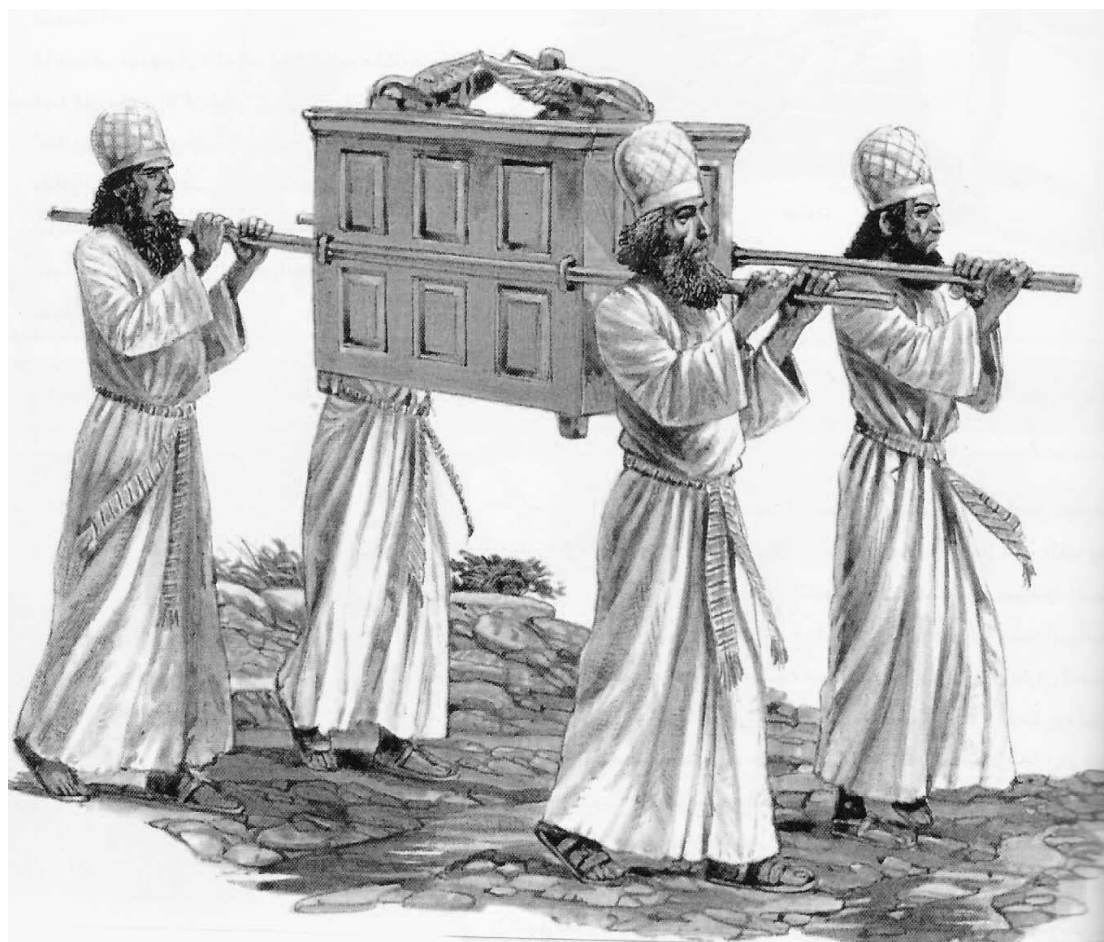
(9)

8		1
40	—	2
18		3
80		4
18		5
7		6
40		7
3		8
23		9
22		10
18		11
6		12
7		13
10		14
8		15
40		16
348		

. (1998) :

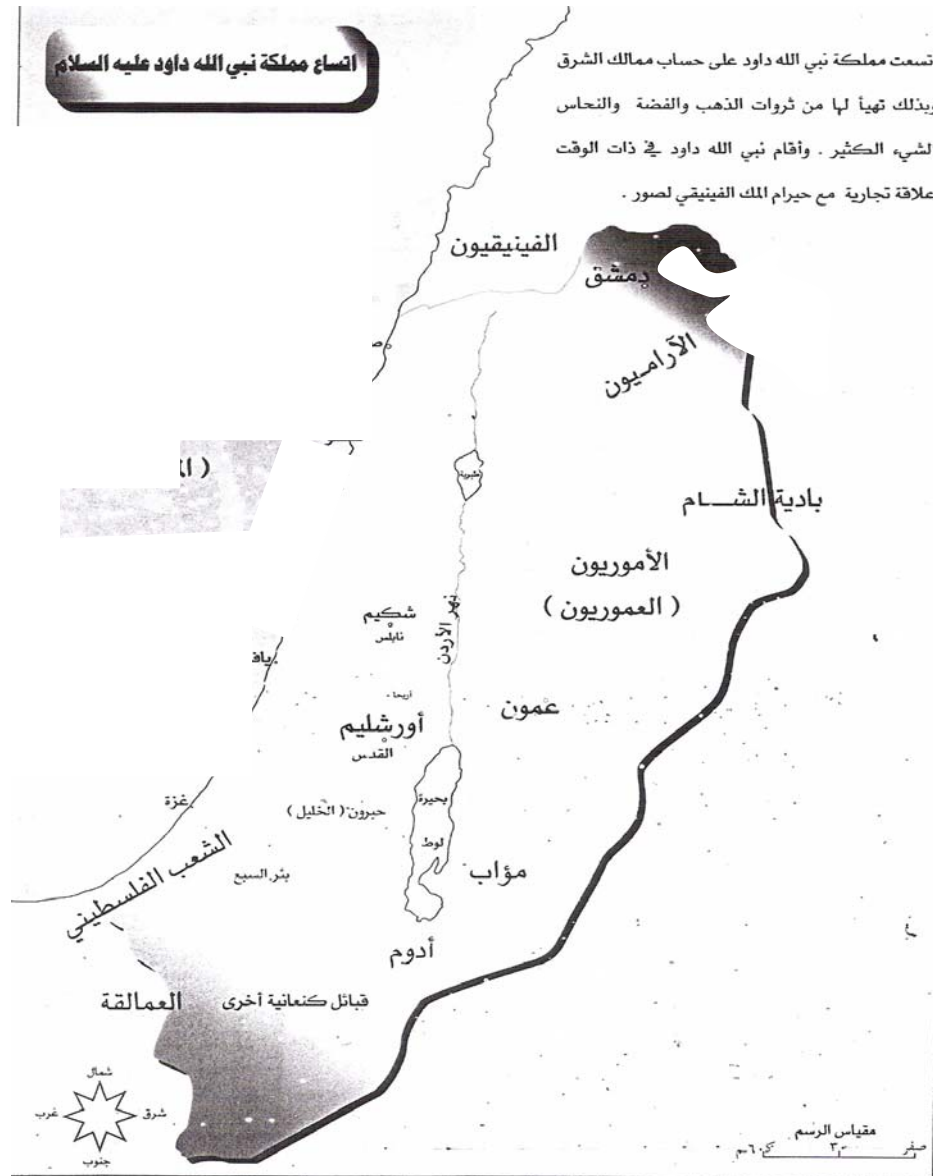
.36 : . :

(10)



.37 : : .(2005- 1425).

(11)

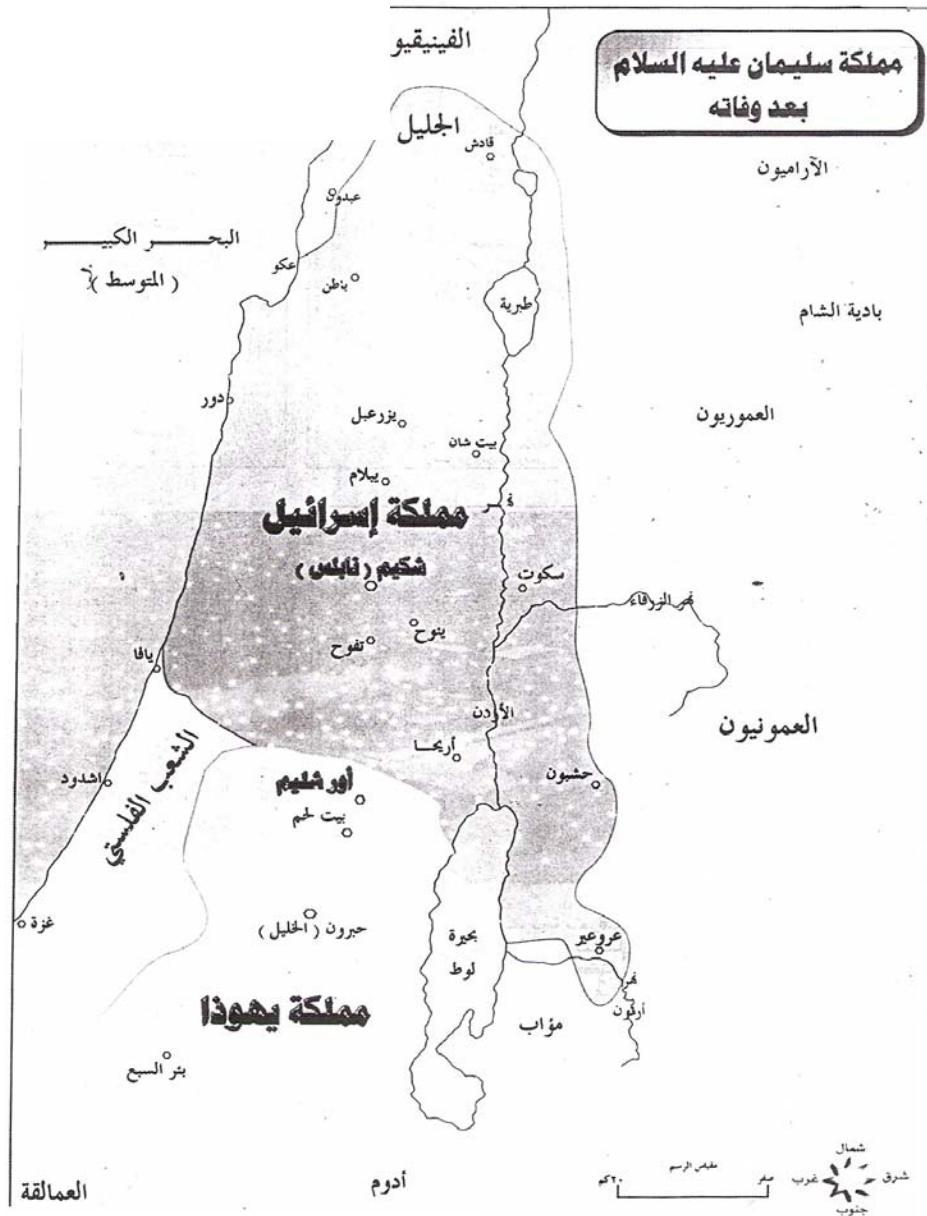


(2003- 1424)

.159 :

(12)

الشمالية



(2003- 1424)

.166 :

(13)

975 ق م	17		1
958	3		2
955	41		3
914	35		4
888	8		5
885			6
884	6		7
887	40		8
838	39		9
809	52		10
757	16		11
741	16		12
726	29		13
697	55		14
648			15
640	31		16
609	3		17
609	11		18
597			19
587	21		20

35:

.(1998)

:

(14)

975	32		1
953			2
952	22		3
930			4
930			5
929	7		6
918	32		7
898			8
896	12		9
884	28		10
856	17		11
840	41		12
800	41		13
770			14
770			15
769	10		16
760			17
758	29		18
722	9		19

. (1998) :

.36 : . :

(15)

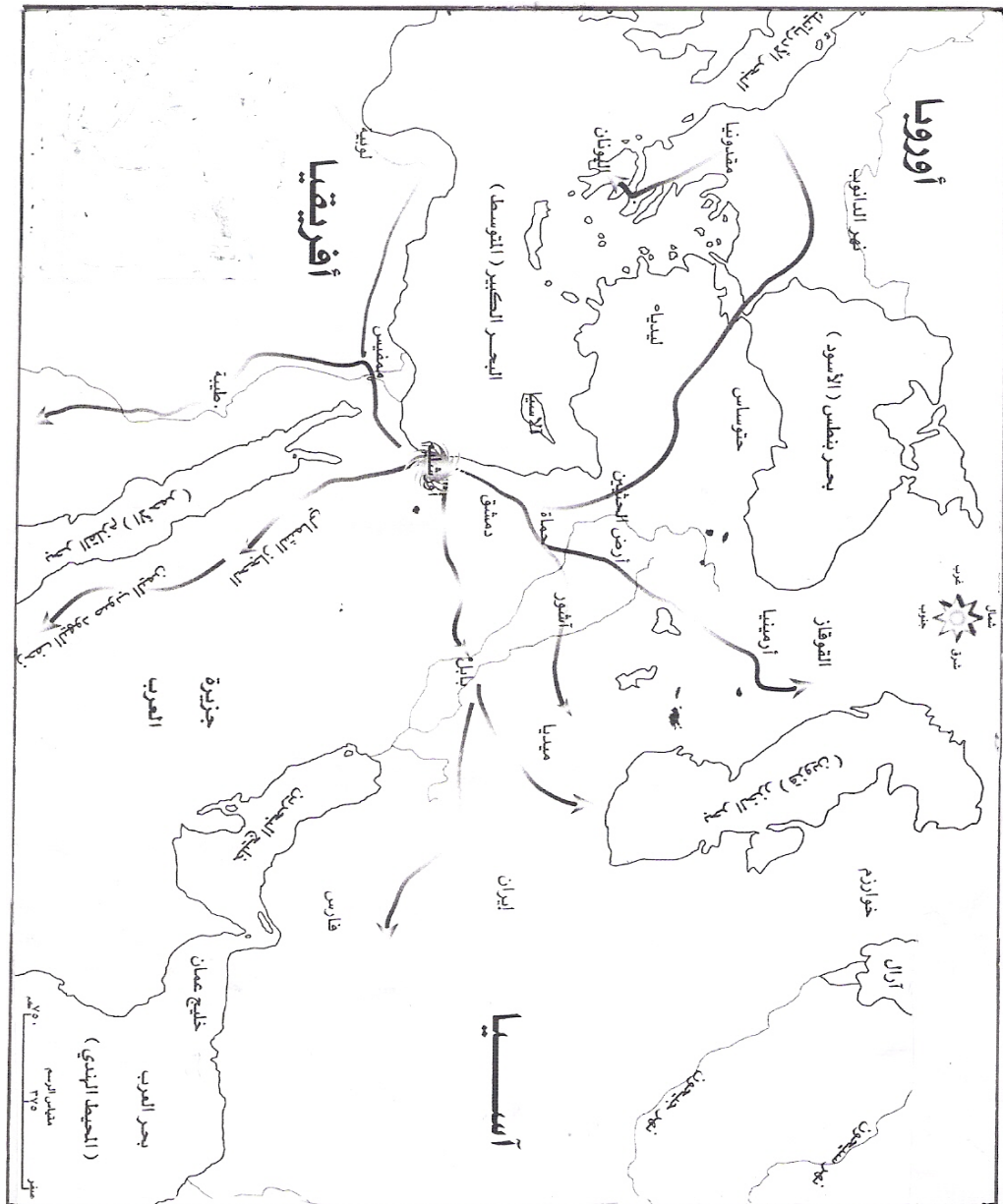


.48 :

: .(2005- 1425).

:

(17)



(2003- 1424)

:

.273 :

(18)



(20)



.219 : : .(2005- 1425). :

(21)



.220 : : .(2005- 1425).

:

(22)

()



(23)



(24)



(1981- 1401) :

.3: :

(25)

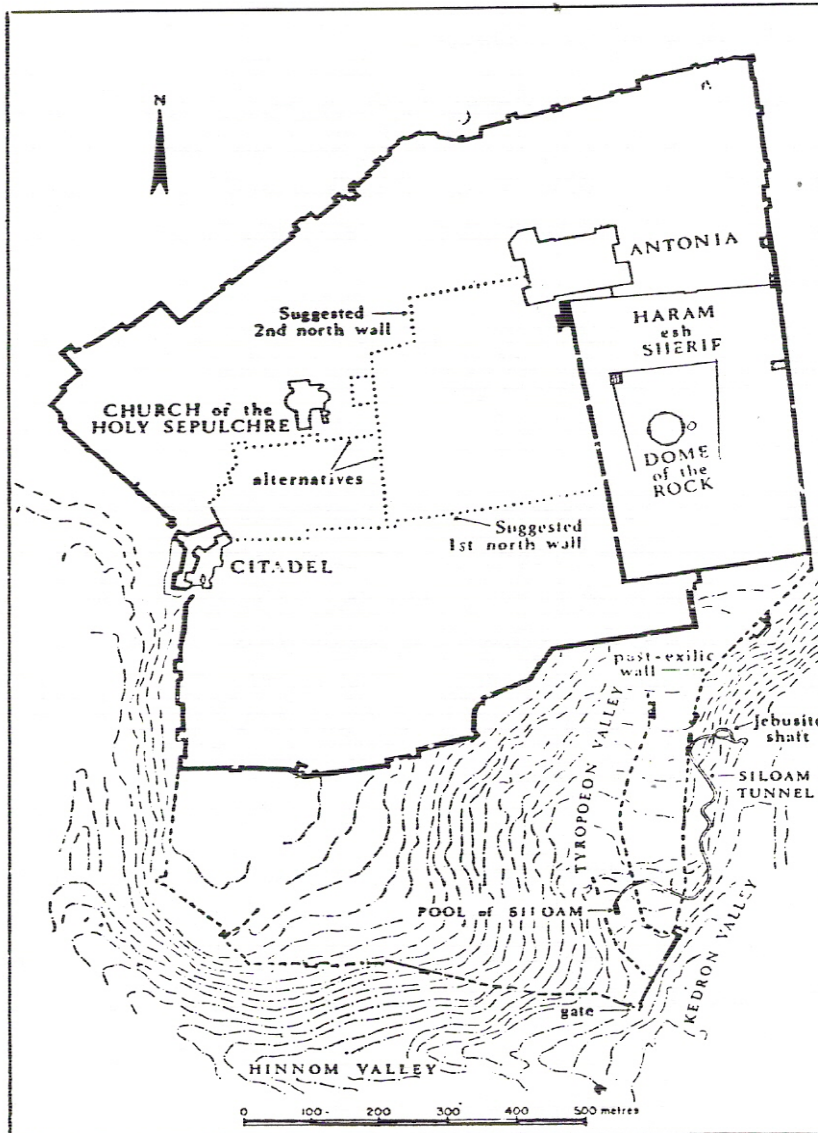


(2003- 1424)

:

.108:

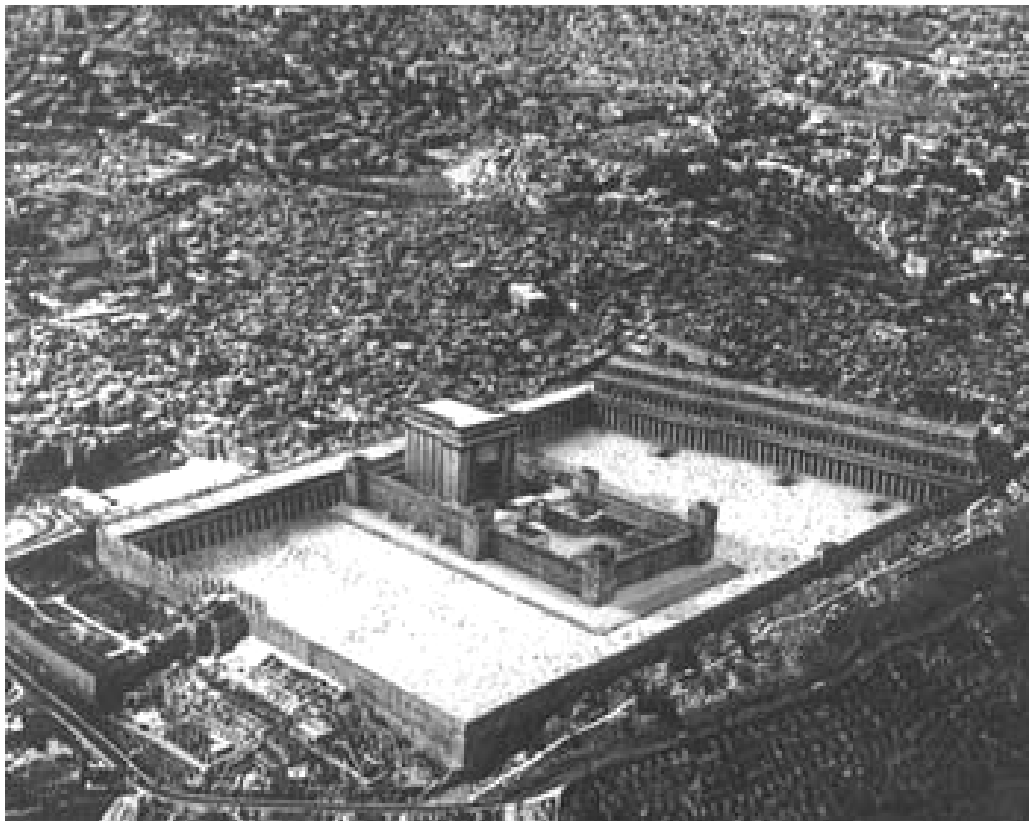
(26)



1981- 1401)

.49:

(27)



(28)

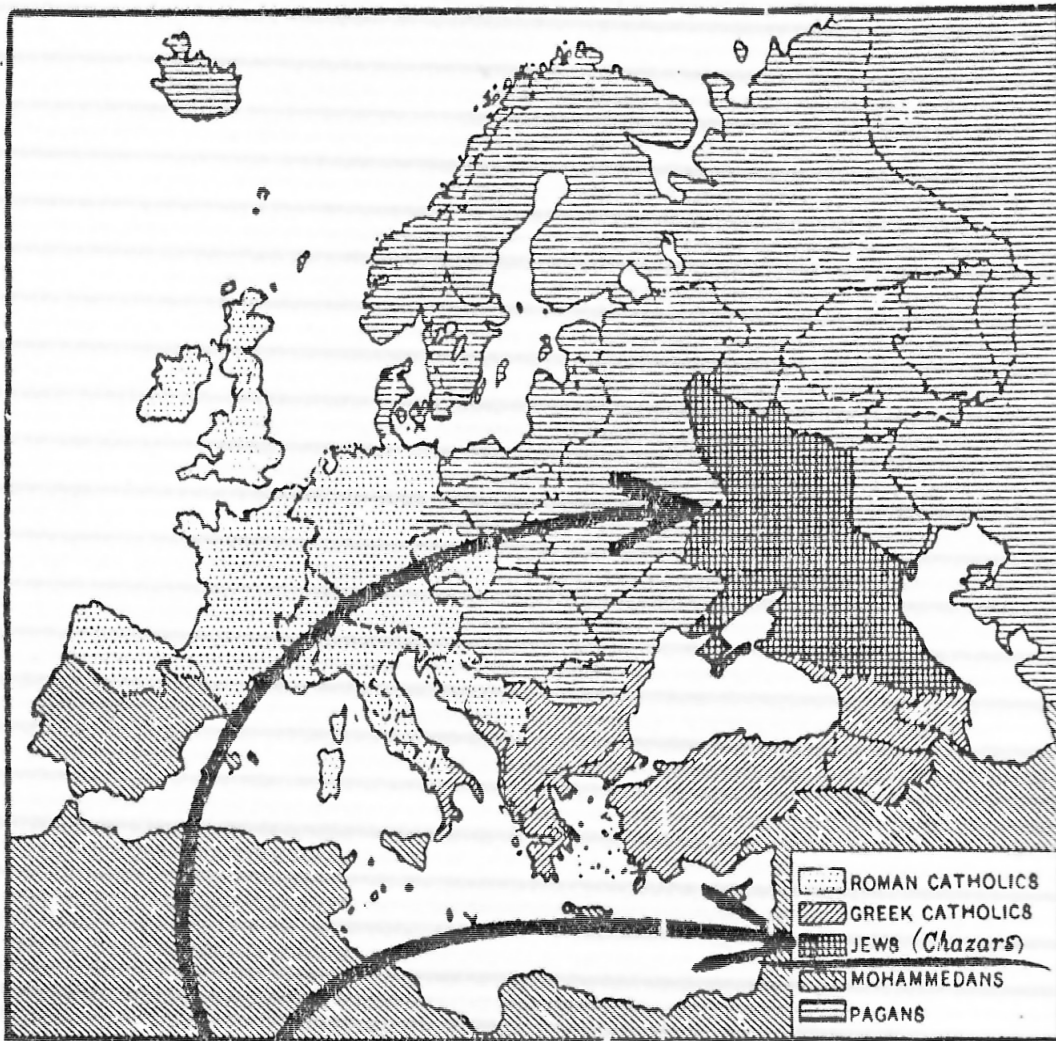
()



(29)



(30)



Map Showing the Distribution of Religions in Europe in the 9th Century, C.E.,
Indicating Extent of the Kingdom of the Chazars

(1973- 1394) :

.6 : . . . :

ชื่อวิทยานิพนธ์	หลักการศรัทธาของยิวและความสัมพันธ์กับดินแดนปาเลสไตน์
ผู้วิจัย	นาย มูฮามะฮะลาฮุดิง เจ๊ะเลาะ
สาขาวิชา	อิสลามศึกษา
ปีการศึกษา	2550

บทคัดย่อ

งานวิจัยฉบับนี้ มุ่งศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับหลักการศรัทธาของชาวยิว และความสัมพัทธ์กับดินแดนปาเลสไตน์ ศึกษาเกี่ยวกับผืนแผ่นดินปาเลสไตน์อันศักดิ์สิทธิ์และประชาชาติแรกที่เข้ามาพำนักในพื้นที่แห่งนี้ ประวัติของยิวในดินแดนปาเลสไตน์ในสมัยสากลกรรอง สมัยราชวงศ์ และสมัยการแบ่งพรรคแบ่งฝ่ายของยิว ความผูกพันของประชาชาติยิวกับอัลกุศซ และเช่นเดียวกัน ได้ศึกษาคัมภีร์ของยิว เช่น เตาโรต และติลมุด รวมทั้งนิกายต่าง ๆ ของศาสนายิว ตลอดจนพรรคการเมืองต่าง ๆ ที่มีการชักจูงให้ยิวกลับคืนสู่ปาเลสไตน์

ผลที่ได้จากการทำวิจัยนี้มีดังนี้

1. ก่อนที่ชาวยิวจะอพยพเข้ามายังแผ่นดินปาเลสไตน์ ได้มีผู้คนอาศัยอยู่ก่อนแล้ว โดยผู้ที่อาศัยอยู่ในปาเลสไตน์เป็นชนชาวอาหรับกันอานและชนอาหรับอื่นๆ ซึ่งชาวอาหรับเหล่านั้นได้อพยพเข้ามาอาศัยอยู่ในประเทศปาเลสไตน์ก่อนคริสต์ศักราช 2500–3500

2. โดยความสัมพันธ์ระหว่างชาวยิวกับแผ่นดินปาเลสไตน์ เป็นความสัมพันธ์ที่เกิดจากความศรัทธา แต่ชาวยิวในปัจจุบันไร้ซึ่งความศรัทธาต่ออัลลอส และพวกเขาตั้งภาคีต่ออัลลอส และฆ่าเหล่าศาสนทูตของอัลลอส และเบี่ยงเบนคัมภีร์(เตาโรต)ซึ่ง ประวัติศาสตร์ของพวกเขาเองเป็นสิ่งยืนยัน

3. อัลลอสได้สัญญากับศาสนทูตอิบรอฮีม ตลอดจนลูกหลานของอิบรอฮีม เพื่อเป็นผู้ปกป้องแผ่นดินปาเลสไตน์และอื่นๆ โดยมีเงื่อนไข ว่าต้องศรัทธาต่ออัลลอส และปฏิบัติตามศาสนทูตของอัลลอส. และหากพวกเขาได้ตั้งภาคีต่ออัลลอส หรือฆ่าศาสนทูตของพระองค์ แม้ว่าตระกูล นบีอิสมาอิล(อาหรับ) หรือตระกูลอิสราเอล(ชาวยิว) ก็ไม่อาจสืบทอดมรดกซึ่งเป็นมรดกที่ต้องห้ามสำหรับตระกูลทั้งสอง และผู้ใดที่ยึดมั่นในเงื่อนไขที่อัลลอสได้วางไว้ก็มีสิทธิสืบทอดมรดกของศาสนทูตอิบรอฮีม

ในโอกาสนี้ผู้วิจัยใครเสนอต่อผู้ที่สนใจในเรื่องราวของชาวยิวได้ทำวิจัยเกี่ยวกับประวัติของชาวยิว ที่ได้มีการกล่าวในอัลกุรอาน เพื่อค้นคว้าและวิจัยในเรื่องประวัติศาสตร์ชาวยิว และโครงการอัลกุรอานที่เกี่ยวข้องให้มากยิ่งขึ้น และเพื่อค้นคว้าให้ละเอียดเกี่ยวกับชนรุ่นก่อนๆ ไม่ว่าจะเป็นด้านศาสนา สังคม การเมือง เศรษฐกิจและอื่นๆ ที่สามารถสร้างความเข้าใจต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในประวัติศาสตร์และสามารถทำวิจัยเกี่ยวกับหลักฐานทางประวัติศาสตร์ ดังนี้

- 1.หลักฐานตัวบทแห่งคัมภีร์ไบเบิล (เตารีด)
- 2.เปรียบเทียบระหว่างชาวยิวกับคริสเตียน(โปเตสแตนท์)
- 3.วิจัยประวัติของ ทิวเดอร์ เฮเรเตอร์เซน และบทบาทของเขาในการเผยแพร่แนวคิดเกี่ยวกับแผ่นดินปาเลสไตน์

บทนำ

แท้จริงแผนการร้ายของยิวที่แฝงภายในตัวมันไปด้วยความชั่วร้ายนั้น และการทรนการที่อ่อนแอกว่าตลอดจนทำลายเกียรติผู้อื่นและทำลายล้าง บ้านชาวปาเลสไตน์ โดยไม่มีมูลเหตุนอกเสียจากเหตุผลเพื่อป้องกันตนเอง และการอ้างสิทธิประวัติในดินแดนปาเลสไตน์มาตั้งแต่เนิ่นนานนั้น ล้วนเป็นแผนการที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับหลักการศรัทธาของพวกยิวเอง ทั้งสิ้น

1.อาร์มพบท จากประสบการณ์ที่ผู้วิจัยได้ทำการพิจารณาโดยตรง เกี่ยวกับหลายๆ โครงการในคำภีร์อัลกุรอานที่พูดถึงชีวประวัติ บรรพชนในอดีตกับจุดยืนของพวกเขาคือ บรรดาศาสนาทูตที่ถูกส่งมานั้น และจากการที่ผมได้ทำการวินิจฉัยเกี่ยวกับนิสัยความประพฤติของมนุษย์จากการสนทนาได้ตอบระหว่างบรรดาศาสนาทูตกับประชาชาติของท่านทั้งหลายนั้น และได้ศึกษาเกี่ยวกับการของพระองค์อัลลอฮ์ในสังคมมนุษย์นั้น ซึ่งผมได้ข้อสรุปว่า ไม่มีประชาชาติใดเลยที่อัลกุรอานได้เล่าชีวประวัติอย่างละเอียดอ่อนเกี่ยวกับความเป็นมา ความเป็นอยู่ อดีต ปัจจุบัน และอนาคต ตลอดจนจุดยืนต่าง ๆ มากกว่าประชาชาติยิว ดังกระจ่างในซูเราะห์ อัลบากอเราะห์ อาลิอิมรอน อัลอิสรออ อัลมาอิดะห์ ยูซุฟ ทอฮา อัชชูอารอ และเป็นต้น ซึ่งถ้าดูแล้วเหมือนกับว่าอัลกุรอานได้ถูกประทานลงเพื่อชาวยิวเฉพาะและยังมีอีกหลายโครงการในอัลกุรอานที่พูดถึงชาวยิวกับแผ่นดินปาเลสไตน์ อย่างเช่น อัลลอฮ์ซุบฮานาสุวาตาอาลาได้กล่าวในซูเราะห์ อัชชูอารอ ทอฮา อันนิซาอ อัลมาอิดะห์ อัลอะรอฟ อัลอัมบียาอ และอื่น ๆ เป็นต้น

และผู้วิจัยได้ตั้งคำถามกับตัวเองว่า อัลกุรอานได้ยืนยันเกี่ยวกับสิทธิประวัติของพื้นดิน อัลกุศส์ หรือ ปาเลสไตน์ ให้กับชาวยิว ในพื้นแผ่นดินนี้หรือไม่ โดยเฉพาะพื้นที่ที่มีสยิดอัลอักซอ เพราะบรรดาศาสนทูตของชาวยิว อย่างเช่น นบีอิสฮาก นบียะโกบ ยูโซฟ ยูनुซ ดาวูด สุไลมาน ซากาเรีย ยาฮยา และอีซา ต่างก็เป็นศาสนทูตของชาวยิว และบรรดาผู้มีคุณธรรมในจำนวนพวกเขา อย่างเช่น คาลิบ บินยูนา นา อูซาด และอัสกียาน ซัมมูวีล ซอมูอิล อารบียา อัชเมีย บิน อัมชียา พวกเขาเหล่านั้นส่วนมากได้ใช้ชีวิตในแผ่นดินปาเลสไตน์ดังเช่นการยืนยันของบรรดาหนังสือ อรรถาธิบายอัลกุรอาน และหะดีษ ชีวประวัติท่านนบี และประวัติทั่วไปในขณะเดียวกันปาเลสไตน์เองก็เป็นส่วนหนึ่งของสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ในมุมมองของอิสลาม เพราะเป็นกิบลัตแรกของมุสลิม และเป็นมัสยิดที่สามที่มีความประเสริฐ และเป็นมัสยิดที่นบีได้ถูกมอบหมายให้ไปรับ โองการจากชั้นฟ้า และพื้นแผ่นดิน ณ บรรดา ศาสนทูต และผู้มีคุณธรรมและชาวยิวเอง ในทุกวันนี้ ไม่ใช่ผู้มีคุณธรรม และไม่ใช่ว่าอย่างที่ดีให้กับชาวโลก มีหน้าซ้ำพวกเขาได้สร้างศัตรูต่อผู้มีคุณธรรมและเพื่อนมนุษย์ทั้งหมด

จากมูลเหตุต่างๆ นี้ ทำให้ผู้เขียนตระหนักถ้าการที่จะเรียนรู้ถึงประวัติของความสัมพันธ์ระหว่างหลักศรัทธาชาวยิวกับปาเลสไตน์

ความสำคัญและประโยชน์

ปัญหาปาเลสไตน์จัดเป็นปัญหาโลกปัจจุบันปัญหาหนึ่งที่สำคัญกว่าปัญหาอื่นอยู่สองประเด็น

1. ชาวปาเลสไตน์ เป็นชาวมุสลิมและมุสลิมเป็นพี่น้องกันในศาสนา ดัง ประจักษ์ในอัลกุรอานจากโองการหนึ่ง ที่ว่า (9 :) ﴿ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ ﴾ ความว่า " แท้จริงผู้ที่ศรัทธานั้นต่างเป็นพี่น้องซึ่งกันและกัน " และจากฮาดิษหนึ่งที่ท่านนบี ﷺ ได้กล่าวว่า 2/171 : (())

"ความว่า ใครก็ตามที่ไม่ให้ความสำคัญกับคนมุสลิมด้วยกันแล้ว เขาก็ไม่ได้ถูกจำกัดในบรรดามุสลิม"

2. แผ่นดินปาเลสไตน์ เป็นสถานที่หนึ่งที่ศักดิ์สิทธิ์ในศาสนาอิสลาม ดังที่อัลลอฮ์ได้ทรงกล่าวในอัลกุรอาน เพราะมันประกอบไปด้วยมัสยิดอัลอักซอ เป็นที่พำนักของบรรดาศาสนทูต เป็นศูนย์กลางของผู้ที่ดำรงไว้ซึ่งคุณธรรม เป็นกิบลัตแรกของชาวมุสลิม ที่พึ่งอาศัยของนบีอิบรอฮีม เป็นที่ละหมาดของนบีดาวูด เป็นสถานประกอบความดี () เป็นที่กำเนิดของนบีอีซา

เป็นหมู่บ้านของตอลูต และที่ทำมาหากินของท่าน และที่ทำอึบาตะห้ของนบิซาการียา และเป็นสถานที่สำคัญอีกมากมาย ดังได้กล่าวในอัลกุรอาน

ขอบเขตของงานวิจัย

ผู้เขียนได้วางขอบเขตของการเขียนไว้ในสองมุมมอง คือ มุมมองด้านประวัติศาสตร์ และมุมมองด้านหลักวิชาการ

1. มุมมองด้านประวัติศาสตร์

1.1 ผู้เขียนได้วางขอบเขตของประวัติความเป็นมาของดินแดนปาเลสไตน์ ซึ่งเริ่มจากปี 3000 ก่อนคริสตกาล จนถึงก่อนจัดตั้งรัฐอิสราเอล ปี 1948 ค.ศ

1.2 ประวัติชาวยิว ซึ่งเริ่มจากต้นกำเนิดของยิวจนถึงก่อนการจัดตั้งรัฐอิสราเอล ปี 1948 ค.ศ

2. มุมมองด้านวิชาการ ผู้เขียนได้ยึดแนวทางในการบอกเล่าถึงปรากฏการณ์และเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาของขอบเขตประวัติศาสตร์ ซึ่งผู้เขียนได้พยายามไม่ให้ออกนอกประเด็น นอกเสียจากว่า เหตุการณ์มีประโยชน์ต่องานวิจัย ซึ่งผู้เขียนก็จะกล่าวโดยสังเขป

วิธีดำเนินงานวิจัย

ผู้เขียนได้ยึดใช้แนวทางในการเตรียมงานวิจัย ดังนี้

1. อ้างอิงถึงประวัติศาสตร์ โดยที่ผู้เขียนได้ยึดหลักการเป็นมาของประวัติศาสตร์ โดยเรียงลำดับกาลเวลาที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย

2. ยึดลักษณะทั่วไป/รูปแบบ โดยผู้เขียนยึดแนวทางในการศึกษา นำเสนอถึงหนังสือปฐมภูมิ และตำราอ้างอิง ต่าง ๆ ตลอดจนเอกสารเกี่ยวข้องกับบทงานวิจัย ที่ได้มาจากห้องสมุดส่วนบุคคล หรือห้องสมุดทั่วไป อย่างเช่น ห้องสมุดมหาลัยทั้งของรัฐและเอกชน และที่ได้มาจากเวปไซต์ อินเทอร์เน็ต

3. ยึดแนวทางเชิงวิเคราะห์ ศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลและเนื้อหาต่าง ๆ ที่ได้สรรหามาใช้ในการทำวิจัย เพื่อจะช่วยให้งานวิจัยสมบูรณ์แบบยิ่งขึ้น

4. ยึดแนวทางการแปลนามบุคคลสำคัญของงานวิจัยและ เมืองใหญ่ ๆ ตลอดจนสถานที่สำคัญต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับงาน

4.1 หากนามบุคคลนั้น ไม่ใช่อาหรับ ผู้เขียนจะแปลความหมายเป็นอาหรับก่อน และค่อยแปลนามบุคคลต่อไป

4.2 ขยายความถึงเมืองใหญ่ หมู่บ้าน สถานที่ศักดิ์สิทธิ์ และเป็นที่รู้จักในหมู่ชาวยิวและอิสลาม จะกล่าวด้านหลังของงานวิจัย

5- ผู้เขียนได้อาศัยแผนที่ต่าง ๆ และรูปภาพในการขยายความเพื่อทำความเข้าใจกับการวิจัยมากขึ้น และใช้ตัวเลขเป็นตัวชี้

6- หากในบทใดบทหนึ่ง มีข้อถกเถียง โต้แย้งของบรรดานักวิชาการ ผู้เขียนจะเอ่ยทัศนะที่แข็งแกร่งกว่า ของบรรดานักวิชาการเหล่านั้น โดยที่ทัศนะที่อ่อนกว่า จะเอ่ยด้านหลัง

วิธีการรวบรวมข้อมูล

จากที่งานวิจัยยึดหลักจากข้อมูลห้องสมุด วารสาร อินเทอร์เน็ต คอลัมน์ และหนังสือพิมพ์ ผู้เขียนจึงแบ่งเวลาเป็นสองช่วง และได้วางวิธีการเพื่อที่จะก้าวไปทำการวิจัยดังนี้

1. ช่วงศึกษาห้องสมุด มีสองแนวทาง ดังนี้

5.1.1 อ่านและศึกษาคำராอ้างอิงและหนังสือปฐมภูมิที่เกี่ยวข้อง

5.1.2 รวบรวมข้อมูลที่ต้องการ โดยติดตามงานวิจัยต่าง ๆ และวารสารที่

เกี่ยวข้อง

2. ช่วงเรียบเรียง และนำบท

ศัพท์งานวิจัย

ﷺ : ชุบฮานาฮูวาตาอาลา

ﷺ : ซอลลัลลอฮูอาลัยฮิวาซัลลิม

ﷺ : รอดิยาวลอสูอันฮู

﴿ ﴾ : วงเล็บ โองการ อัลกุรอาน

(()) : วงเล็บ หะดิษ

{ } : วงเล็บโองการในเตาร็อด

] [: วงเล็บโองการในไบเบิ้ล

[] : วงเล็บคำเติมแต่งจากผู้เขียน

() : เครื่องหมายระหว่างสองนามหรือสองศัพท์ ที่เป็นที่รู้จักกันทั่วไป

... จนถึงสุดท้าย

- " " : เครื่องหมายยกคำพูดของนักวิชาการ
- : เครื่องหมายโยนหาข้อมูลที่กว้างกว่าในการทำวิจัย ซึ่งอยู่ช่วงล่างของวิทยานิพนธ์
- : อยู่ช่วงล่าง ป่งบอกถึงที่อ้างอิงเดียวกัน ซึ่งอ้างอิงติดต่อกันจากตำราหลัก
- : อยู่ช่วงล่าง ป่งบอกถึงที่อ้างอิงเหมือนกันแต่อ้างอิงไม่ติดต่อกันจากตำราหลัก
- : อยู่ช่วงล่าง ป่งบอกถึงที่อ้างอิงเดียวกัน ซึ่งเอ่ยติดต่อกันจากตำราสำรอง
- : อยู่ช่วงล่าง ป่งบอกถึงที่อ้างอิงเดิม แต่อ้างไม่ติดต่อกันจากตำราสำรอง
- : เล่ม
- : ไม่มีการพิมพ์, ปราศจากการพิมพ์
- : ไม่มีสำนักพิมพ์, ปราศจากสำนักพิมพ์
- : หน้า
- : ก่อน ค.ศ
- : กิโลเมตร
- : กิโลเมตร
- : ค.ศ
- : ฮ.ศ
- = : ข้อมูลติดต่อกันระหว่างสองหน้า
- ... : ลบคำที่ไม่เกี่ยวข้องกับบทเนื้อเรื่อง
- ※ : เครื่องหมาย บ่งบอกถึงไม่มีการแปลความหมายของนามบุคคล หัวเมือง และหมู่บ้าน

สรุปผลงานวิจัย

หลังจากได้ศึกษาชีวประวัติความเป็นมาของชาวยิว ความสัมพันธ์กับดินแดนปาเลสไตน์ โดยศึกษาเกี่ยวกับโครงการต่าง ๆ ในอัล-กรูอานและฮะดีษจากตำราต่าง ๆ เช่น หนังสือ

อรรถาธิบายอัลกุรอาน หนังสือประวัติศาสตร์ และหนังสือเกี่ยวกับสงคราม ตลอดจนหนังสือที่ได้เขียนถึงเรื่องนี้ และหนังสืออัล-ติลมุคทั้งหมดได้ข้อสรุปผลการวิจัยดังนี้

1. อัลลอฮ์ได้สร้างดินแดนปาเลสไตน์ให้เป็นเสมือนกุญแจสู่ตะวันออก ซึ่งไม่มีประชาชาติใดประชาชาติหนึ่งที่ทำสงครามตะวันออก นอกเสียจากต้องผ่านดินแดนแห่งนี้เสียก่อน และยังได้ทิ้งร่องรอยประวัติศาสตร์แห่งความขัดแย้งมายาวนาน รวมทั้งเป็นจุดแห่งการเคลื่อนไหวไปสู่ทิศทางต่างๆ เพื่อที่จะเชื่อมระหว่างทวีปต่างๆ ซึ่งเป็นการเชื่อมสัมพันธ์ระหว่างพื้นดินและพื้นน้ำ ปาเลสไตน์เป็นประเทศที่มีภูมิประเทศและสภาพอากาศต่างๆ นานา เริ่มจากอากาศร้อนไปสู่อากาศปกติและสู่อากาศหนาว จากพื้นที่ราบลุ่มไปสู่พื้นที่ปกติไปสู่ที่ราบสูงเป็นเนินเขา และสภาพทั้งหมดอยู่ในพื้นที่เล็กและแคบ ที่มีเนื้อที่ทั้งหมดไม่เกิน 27,000 กิโลเมตร และผู้ที่มาอาศัยเป็นคนแรกคือ ชาวอาหรับเชื้อสายกันอาน และณ สถานที่แห่งนี้ได้เกิดภาวะสงครามระหว่างเจ้าที่และผู้มาอาศัยหลายต่อหลายครั้งนับไม่ถ้วน

2. ชาวอียิปต์ได้พำนักในดินแดนแห่งนี้ในฐานะผู้อาศัยและพวกเขาก็เป็นคนแปลกหน้าของดินแดนแห่งนี้ด้วย ซึ่งพวกเขาไม่มีที่พำนักเป็นหลักแหล่งในดินแดนแห่งนี้ เว้นแต่ได้เข้ามาอาศัยเท่านั้นเอง

3. เริ่มตั้งแต่การเข้ามาของอียิวในปาเลสไตน์ ด้วยการนำของ ยูซุอะ อิบนู นูน จนถึงวาระสุดท้ายของพวกเขาขณะที่ตกเป็นเมืองขึ้นของอาณาจักร โรมันในสมัยศตวรรษที่ 70 รวมแล้วไม่เกิน 80 ปี ในการเป็นประเทศแห่งการเมืองอียิวและการครองพลังอำนาจ และหลังจากนั้นประเทศก็เต็มไปด้วยความขัดแย้ง สงคราม การฆ่าฟันซึ่งกันและกัน และไม่มีควมสามัคคี

4. ปาเลสไตน์เป็นดินแดนแห่งเอกภาพเพราะฉะนั้นจะไม่รับ เว้นแต่ผู้ที่ขึ้นบนหลักการศรัทธาแห่งเอกภาพของอัลลอฮ์เท่านั้น ซึ่งถ้าดูชาวอียิวแล้วพวกเขาไม่ได้อยู่บนหลักการเอกภาพเลย และแท้จริงแล้วพวกเขาได้ไขว่ขวายจากหนทางอันเที่ยงตรงโดยการตั้งภาคีกับพระองค์ อัลลอฮ์ ฉะนั้นจึงเป็นที่ประจักษ์แล้วว่าพวกเขาไม่มีความสัมพันธ์ใดๆ กับพื้นดินปาเลสไตน์เลย

5. ความสัมพันธ์ของชาวอียิวกับแผ่นดินปาเลสไตน์นั้นเป็นความสัมพันธ์กันในด้านศรัทธาแต่เมื่อพวกเขาได้ทิ้งศาสนาของอัลลอฮ์และศาสน์ของพระองค์แล้วพวกเขาก็ถูกห้าม ณ ที่อัลลอฮ์ในการครอบครองดินแดนแห่งนี้

การวิเคราะห์ข้อมูลและการอภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาและสำรวจบทการวิจัยแล้วได้ข้อเท็จจริงและผลสรุปดังนี้

1. อัลลอฮ์ได้ทรงทำให้ปาเลสไตน์เป็นประเทศที่ง่ายต่อการติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านไม่ว่าจะอยู่ในแถบเอเชีย แอฟริกา หรือแม้แต่ยุโรปเองก็ตาม เพื่อที่จะให้แผ่นดินแห่งนี้

เป็นจุดที่มีความสำคัญของโลก ในการที่จะแบกศาสน์อันยิ่งใหญ่และนำมาซึ่งประชาชาติที่ยิ่งใหญ่ตลอดหน้าประวัติศาสตร์ นั่นก็คือ แผ่นดิน ศาสน์ และประชาชาติอิสลาม รวมทั้งเพื่อที่จะให้ประชาชาติที่พักพิงอยู่ในพื้นแผ่นดินแห่งนี้ด้วยศาสน์ที่พวกเขา นำมานั้นเป็นสักขีพยานต่อมวลมนุษยทั้งโลก

2. สถานภาพของดินแดนปาเลสไตน์มีความยิ่งใหญ่ในมุมมองของอิสลาม เนื่องจากเป็นหนึ่งในสามที่ที่มีความศักดิ์สิทธิ์และถูกเชิดชูในอิสลาม ซึ่งได้แก่ มกกะมุก์รอมะห์ มาดีนะห์ และสุดท้ายคือ นครแห่งกุดซ์ โดยที่พระองค์ทรงให้ความพิเศษคือ มีมัสยิดอัล-อักซออยู่ที่นั่นด้วย ซึ่งเต็มไปด้วยความประเสริฐรอบ ๆ มัสยิด โดยมีชะคิบบทหนึ่งได้กล่าวไว้ว่า

))

.(1189 /3 : 1986- 1406) ((

รายงานโดยอัลบุคอรีย

3. แผ่นดินปาเลสไตน์ในช่วงที่ชาวยิวเข้าไปอาศัยอยู่นั้นไม่ได้ปราศจากผู้คน หากเป็นที่พักพิงของชาวอาหรับกันฮาน และเป็นกรรมสิทธิ์ของพวกเขา ดังเช่น ชาวอาหรับอื่นๆ ที่อพยพเข้ามาอาศัยในดินแดนแห่งนี้อันยาวนาน

4. ชาวยิวได้หันเหและบิดเบือนออกจากศาสนาที่เที่ยงแท้ “ศาสนาแห่งเอกภาพ” ตั้งแต่เริ่มแรกจึงเป็นสาเหตุให้พระองค์อัลลอฮ์ส่งโทษพวกเขา ด้วยการทรมานต่าง ๆ นานา ทำให้แตกสลายไป ไม่มีที่อยู่อาศัยเป็นหลักแหล่งในโลก อันเนื่องมาจากการทรยศทรนาคของพวกเขาคือการก่อการกบฏด้วยการไม่เชื่อฟังต่อบทบัญญัติในศาสนาของพระองค์ สุดท้ายเลยไม่มีแม้กระทั่งแผ่นดินที่จะอาศัยเพราะดินแดนปาเลสไตน์ได้ถูกยกให้เป็นของบ่าวผู้ดำรงไว้ซึ่งคุณธรรม

5. จากการสำรวจพบว่า ชาวยิวยังเป็นคนแปลกหน้าในดินแดนแห่งนี้ “ปาเลสไตน์ ” เพราะไม่มีที่อยู่อาศัยเป็นหลักแหล่ง และเป็นเพียงผู้อาศัยเท่านั้นเอง

6. จากการท้าววิจัยพบว่า ชาวยิวเป็นประชาชาติที่มีนิสัยค้ำฟ้า เลวทราม ชอบความรุนแรง เป็นผู้จุดชนวนไฟสงครามต่างๆ ชอบฆ่าฟัน ชอบความปั่นป่วน หยาบคาย ล่อลวง ล้อ โกง ซ่อนความจริง ทูจริต อิจฉาริษยา บิดเบือนบทบัญญัติ โทกหมกตเท็จตามเจตนารมณ์อันเลวร้ายของพวกเขา เหยียดหยามผู้อื่น โลกมาก เห็นแก่ตัว ทำยสุสุดเป็นประชาชาติที่ชั่วลาดดาขาว และกลัวตายที่สุด

7. ความเป็นศาสนทูตได้ถูกย้ายจากลูกหลานอิสรอเอลไปยังลูกหลานอิสมาแอล เป็นเพราะความเสื่อมถอยอันใหญ่หลวงของชาวยิว และด้วยเหตุนี้เองได้เพิ่มความริษยาขึ้นในตัว

ของพวกเขาต่อทบัญญัติของอัลลอฮ์ ผลสุดท้ายเลยกลายเป็นโทษของอารมณ์ชั่วร้าย และเอาอารมณ์ใฝ่ต่ำเป็นทางยึด

8. ความสัมพันธ์ของชาวยิวกับแผ่นดินปาเลสไตน์ คือ ความสัมพันธ์บนพื้นฐานของความศรัทธาและศาสนา แต่ชาวยิวในปัจจุบันไม่ได้อยู่บนพื้นฐานแห่งการศรัทธาและศาสนาแห่งเอกภาพ พวกเขาได้ตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์ และฆ่าศาสดาของพระองค์ ประวัติศาสตร์ของพวกเขาก็ได้มีการบันทึกถึงสิ่งเหล่านี้เอาไว้ด้วย

9. อัลลอฮ์ได้ทรงสัญญากับนบีอิบรอฮีมและเชื้อสายของท่านให้เป็นผู้พิทักษ์ดินแดนปาเลสไตน์แต่เงื่อนไขของสัญญาดังกล่าวได้ถูกเปลี่ยนแปลงโดยฝีมือของผู้ที่มาที่หลังเงื่อนไขนั้นก็คือ การศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และจะต้องตามบรรดารอซูล (ศาสดา) ใครที่ปฏิเสธอัลลอฮ์ และเช่นฆ่าบรรดารอซูลของพระองค์ ไม่ว่าผู้นั้นจะเป็นทายาทของอิสรอเอล หรือทายาทของอิสมาเอล พวกเขาเหล่านี้จะไม่ได้รับการสืบมรดกแห่งการครอบครองดินแดนแห่งนี้ และใครก็แล้วแต่ที่ยึดมั่นกับเงื่อนไข พวกเขาที่จะได้สืบทอดมรดกของท่านนบีอิบรอฮีม

10. ชาวยิวในปัจจุบันมีทั้งหมดโดยประมาณ 92 % ที่มาจากเชื้อสายของชาวอัล-ฆอซรู () ซึ่งถือกำเนิดมาจากชาวมองโกเลีย ฟินแลนด์ และตุรกี พวกเขา มีความสัมพันธ์ถึงขั้นใดกับดินแดนปาเลสไตน์

11. นับตั้งแต่ที่ยิวได้ยึดครองนครกูดซ์ พวกเขาไม่ละความพยายามในการที่จะขุดพื้นดิน อัล-อักซอร์ เพื่อที่จะหาไฮเกิล สุไลมาน ซึ่งตรงกับที่ตั้งของมัสยิด อัล-อักซอ) ตามคำอ้างของพวกเขา (พวกเขาได้เริ่มทำการดังกล่าวนี้ในปี ค.ศ 1967 แต่ในขณะนี้ พวกเขายังไม่ได้พบเจออะไรตามที่พวกเขาได้กล่าวอ้างแม้แต่นิดเดียว

12. ยิวได้ครองดินแดนปาเลสไตน์มากกว่า 70 ปี แต่ชาวคริสเตียนนั้นได้ครองมาก่อนหน้านี้แล้วถึง 300 ปี ในขณะที่อิสลามได้ครองภัพแห่งนี้เป็นเวลาที่ยาวนานกว่า 1000 ปี จากข้อมูลดังกล่าวนี้ ใครที่มีสิทธิในการปกครองมากกว่ากัน ระหว่างชาวยิว ชาวคริสต์ หรือมุสลิม และด้วยข้อสรุปอันชัดเจนดังกล่าว ซึ่งบ่งบอกถึงความสำคัญของดินแดนแห่งนี้ และความจำเป็นต่อหลักการศรัทธาตามแนวทางอิสลามในระดับบุคคลและสังคม ข้าพเจ้าจึงใคร่อยากเสนอแนะเพื่อเป็นประโยชน์และอุทราหรรณแก่ส่วนรวม และเพื่อเป็นช่องทางในการรักษาโรคแก้ปัญหาและข้อบกพร่อง ตลอดจนความวุ่นวายในบรรดาพี่น้องมุสลิมกันเอง อันจะนำมาซึ่งความแตกแยก และแบ่งพวก แบ่งสายไปกันคนละทิศละทาง ซึ่งต้นเหตุมาจากความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ในเนื้อหา สารัตถะของหลักการศรัทธาในอิสลาม

ข้อเสนอแนะ

1. เชิญชวนบรรดาอุลามาอู และนักวิชาการ ให้มองถึงความสำคัญของปัญหาในปาเลสไตน์อย่างจริงจัง ด้วยการสร้างความเข้าใจและการวิจัยที่ถูกต้อง
2. ให้ยึดถือว่าปัญหานี้เป็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการศรัทธาและศาสนา
3. ให้ปัญหานี้มีบทบาทในห้องเรียน เวทีบรรยาย และในการคุตบะห์ที่มีสัปดาห์ต่างๆ เวทีประชุม เสวนา การพบปะด้านวิชาการ โดยขยายไปในทุกภาษาของโลก
4. อยากให้ปัญหานี้มีบทบาทในคอลัมน์ สื่อต่าง ๆ เอกสาร และวารสาร ตลอดจน เว็บไซต์ทางอินเทอร์เน็ต จนกว่าปัญหานี้จะปรากฏขึ้นมาอีกครั้งในสายตาประชาคมโลก เพื่อจะได้มาซึ่งการตื่นตัวของเพื่อนมนุษย์ด้วยกันในด้านข้อเท็จจริงของปัญหานี้ว่ามีความสำคัญมากน้อยเพียงใดต่อหลักการศรัทธาในอิสลาม

บรรณานุกรม

คัมภีร์อัลกุรอานพร้อมคำแปลเป็นภาษาไทย โดยศูนย์ฟาฮัด เพื่อการพิมพ์อัลกุรอาน อัลมาดีนะห .

อัลมูเนาวเราะห์ ปีอิจเราะฮ.ศักราช 1419 (พุทธศักราช 2542)

Abdul Aziz Mustafa.1420.Qabla an yuhdan al- Aqsa.al-riyadh: Dar al-asimah.

Abu Dawud,Sulaiman Ibn al-Sijistani.n.d. Sunan AbiDawud.Beirut:Dar al-fikr.

al- Taurat. al-a’hdul qadim lizamanina al-hadher. 1993 Beirut: Dar al-shuruq.

al-a’zami Muhammad dhiya’ al-rahman. 2001.dirasat al-yahudiah wa al-masihiah wa adyan al-hind. al-Riyadh: Maktabah al- Rashid.

al-Alusi,Shihab al-Din Mahmud al-Bagdadi.n.d. Ruh al-Ma’ani. Cairo:Idaroh al-Tiba’ah al-Muniriyah.

al-Bukhari,Muhammad Ibn Ismail.n.d. al-Adab al-Mufred.Cairo.n.l.

al-ddosari abdu al-rahman bin Muhammad. 1413.Yahud al-ams salafun sayi’ li khalafun aswa’.Beirut:maktabah al0sawadi.

al-khalidi.salah abdu alfattah. 1995. Haqaiq al- Qur’an haul al-qadkiah al-felastiniyah. London: manshurat falastin al-muslimah.

al -Riwayah wa al-Dirayah min Ilm al-Tafsir.Riyadh:Dar al-Waraq.

al -sahmarani. Asa’ad. 1993.min al-yahudiyah ila al-sahyuniyah al-mashru’ al-siasi al-sahyuni. Beirut: Dar al- nafais.

al -Shawkani,Muhammad Ibn Ali Ibn Muhammad.n.d. 1997.Fat al-Qadir al-Jami baina Fannai.

al -suwidan.tareq Muhammad. 2004.falastin ak- tarikh al-musawar.al- Kuit: Dar al-Ibda’.

al -tabari, Abu ja'far Muhammad Ibn jarir. 1992. Tafsiru jami' ul bayan fi ta' wilul Qura'an. Dar al-Nafais. Beirut.

al -Tirmazi,Mummad Ibn Sawrah. 1974.al-Jamea'al-Sohih.Beirut:Dar al-fikr.

al -Tabari,Muhammad Ibn Jarir. 1992.Jamei' al-Bayan an Ta'wil Aai al-Qura'an.Beirut: Dar al-fikr.

al -zangabi. Ahmad bin Abdullah bin ibrahim.1418.al-unsuriah al-yahudiah wa asaruha fi al-mujtama' al-islami wa al-mauqif minha. Al-Riyadh:maktabah al- abikan.

Batrus abd al- malik. 2005. Qamus al-kitab al-Muqaddas. Cairo: Dar al-thaqafah.

Faril.ngazi Muhammad. 1411.al-kshat al-serri fi al-fikr wa al- mumarasah.Beirut: Dar al-nfais.

Farj.al-said Ahmad.1417.al-yahud wa al- yahudiyah al- tarihk wa al-aqidah wa al-ahklaq. Beirut:Dar al- wafa'.

Ibn Hisham,Abd al-Malek Ibn Hisham Ibn Ayub al Himyari.1995.al-Sirah.

Ibn Kathir, Ismail Ibn Umar al-Dimashki. 1996. Tafsir al- Qura'an al-Azim. Beirut: Muasash al-ryan.

Ma'luf Luis. 1946. al-munjid fi al-lungah wa aa'lam. Beirut: Dar al- shuruq.

Rahmatallah bin khalil al-rahman al-kiranwi alhindi. 1416. Mukhtasar kitab Izhar al-haq.al-Riydh: wzarah Al auqaf wa al-da'wah wa al-Irshad.

Sa'fan. Kamil.. 1981. al- yahudiah tarikh wa aqidah.Beirut: Dar al-I'tisam.

Shalabi.Ahmad.. 1998. muqaranah al-adyan (al-yahudyah). Cairo: maktabah al-nhdhah al-misriah.

Suid.al-qadhi al-shaikh Muhammad. 1410.Daulah al-batil fi falastin. Makkah: rabitah al- aalam al- Islami.

Tantawi.muhammad saiyd.. 1998.Banu Israil fi al-Qura'an wa al-sunnah. Cairo: Dar al- shuruq.

Yaqut al- hamawi. 1385. Mu'jam al-buldan. Beirut: Dar saruda.